

niedziela

głos z Torunia

NR 23 (911) • J • ROK LV • 3 VI 2012 • TORUŃ

W NUMERZE:

Niezwykła uroczystość – pierwszy odpust w nowej świątyni w Brodnicy

Spotkanie w Chełmży w 30. rocznicę duszpasterstwa rolników w Polsce

Obchody Roku ks. Skargi w Toruniu

TEMAT TYGODNIA

Pokarm nasz codzienny

Współczesny człowiek troszczy się o chleb powszedni, zabiega o materialne zabezpieczenie, dba o ciało i sprawność fizyczną, stosuje różne diety. I w tym nie ma nic niestosownego. Niemniej warto pamiętać, że nie samym chlebem żyje człowiek. Posiada bowiem śmiertelne ciało i wieczną duszę. Stąd Jezus mówi: „Zabiegajcie nie o ten pokarm, który niszczy, ale o ten, który trwa na życie wieczne” (J 6, 27). To znaczy, że życie jest ważniejsze od pokarmu, a ciało od odzienia. Inaczej mówiąc, bez Boga nic nie jest ważne.

Tę prawdę przypomina uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Tego dnia idzie On ulicami miast, wiosek, by zobaczyć, jak Jego dzieciom się powodzi. Idziemy za Nim i nie rozumiemy tej wielkiej tajemnicy Eucharystii. Gdy przyjmujemy Komunię św., w naszej duszy i ciele mieszka sam Bóg. Każda Msza św. jest modlitwą i jako taka „jest pokarmem duszy – jak mówiła bł. Matka Teresa z Kalkuty – czym krew jest dla ciała, tym modlitwa jest dla duszy. Dzięki modlitwie nasze serca stają się czyste i szlachetne”. Z Bogiem codzienne zajęcia, czynności nabierają znaczenia, oddają Mu chwałę, a nas uszlachetniają i uświęcają.

W tym miejscu należy zauważyć pracę rolników, którzy żywią rodzinę ludzką. Dlatego w bieżącym numerze informujemy o 30-leciu duszpasterstwa rolników w Polsce. Te wydarzenia są okazją do dziękczynienia Bogu oraz prośby o Jego błogosławieństwo.

Maria Galińska

6 czerwca przypada 15. rocznica beatyfikacji Marii Karłowskiej. Z tego powodu warto przypomnieć, że w 6. rocznicę beatyfikacji miasto Jabłonowo Pomorskie, szczycące się jej obecnością w relikwiach w sanktuarium, pragnąc niejako zaakcentować tę obecność, przekazało wzgórze zamkowe w szczególne władanie Błogosławionej przez nadanie mu nazwy: „Wzgórze bł. Marii Karłowskiej” i upamiętniło ten fakt specjalnym obeliskiem. Natomiast 5 czerwca 2009 r. Jabłonowo przyjęło patronat Błogosławionej, potwierdzony dekretem Stolicy Apostolskiej, obierając sobie jako hasło jej słowa: „Miłość wymaga czynu”, które zostało umieszczone na sztandarze miasta z wizerunkiem patronki

CZESŁAW JARMUSZ

Matka Gracjana niesie relikwie do ołtarza w czasie beatyfikacji Matki Marii

„OTO OTWARTE TO CUDOWNE OGNISKO”

W 1905 r. Matka Maria Karłowska, założycielka Zgromadzenia Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej, wypowiedziała te słowa do swoich sióstr w rekolekcjach, aby je zachęcić do szczególnego kultu Serca Jezusowego, które dała swemu zgromadzeniu zakonnemu jako głównego patrona. „Patrzcie! Oto otwarte to cudowne Ognisko! Przynoscie Jego płomieniom serca ludzkie, bo tylko serc im potrzeba!” – i zachęcała,

aby „obrały sobie Ranę Najświętszego Serca Jezusowego za miejsce schronienia”. Tak to nowa rodzina zakonna rozkwitała w promieniach Najświętszego Serca Pana Jezusa Dobrego Pasterza.

Nie jest więc przypadkiem, że 15 lat temu w uroczystość Najświętszego Serca Jezusowego pod Wielką Krokwią w Zakopanem otworzyło się to właśnie „cudowne Ognisko”, abyśmy mogli zabrać z Niego płomienie, które miały roz-

palić i ożywić naszą polską ziemię nowym darem miłości miłosiernej i nadziei, że jeszcze nie wszystko stracone.

6 czerwca 1997 r. bł. Jan Paweł II wypowiedział pamiętne słowa: „Naszą władzą apostolską zezwalamy, aby odtąd czcigodnym sługom Bożym: Bernardynie Marii Jabłońskiej oraz Marii Karłowskiej przysługiwał tytuł błogosławionych i aby

dokończenie na str. V

Festyn parafialny

Jabłonowo Pomorskie

U wzgórza bł. Matki Marii Karłowskiej w Jabłonowie Pomorskim, dzięki zaangażowaniu wielu ludzi dobrej woli, 5 maja odbył się 1. Festyn Parafialny połączony z pozyskiwaniem funduszy na remont kościoła pw. św. Wojciecha w Jabłonowie-Zamku.

Wstępem do radowania się była Msza św. Potem na uczestników czekało wiele atrakcji. Nie zabrakło grilla, grochówki, swojskiego jadła oraz wypieków przygotowanych przez parafianki. Do udziału w festynie zaproszono miejscowe zespoły: „Zamkowe Gosposie”, „Seniorki”, „Złoty Kłos” oraz grupę „Forte”. Swym śpiewem czas umiliły: Daria Dombrowska, Alicja Monczkowska oraz Agata Berent. Gościom przygrywał zespół muzyczny „Play Box”, który zachęcał do tańca i biesiady. Wiele emocji wśród dzieci i dorosłych wzbudziły liczne konkursy, podczas których parafianie mogli zaprezentować swoje taneczne i wokalne umiejętności, a także wiedzę na temat historii parafii. Najmłodsi rywalizowali w konkursie plastycznym oraz wielu konkurencjach sportowych. Uczestników zabawy przyciągała atrakcyjnymi nagrodami loteria fantowa. Strażacy z OSP w Jabło-

Parafia bawi się...

nowie Pomorskim przeprowadzili pokaz ratownictwa.

Festyn był możliwy dzięki hojności wielu ofiarodawców, zaangażowaniu członków Rady Parafialnej i Żywego Różańca, przychylności pracowników Urzędu Miasta i Gminy, policji oraz współpracy wielu osób pod okiem koordynatora Marka Buchalskiego. W przygotowanie imprezy wiele serca włożyły również członkinie Koła Gospodyń Wiejskich. Główny organizator festynu proboszcz parafii pw. św. Wojciecha w Jabłonowie ks. Janusz Kowalski, który swą postawą i entuzjazmem zachęca do włącze-

nia się w sprawy parafii, mówi: „W życiu ludzi ważna jest modlitwa, ale ważne jest także bycie razem, tworzenie wspólnoty”.

Festyn pokazał, jak wielka siła tkwi we wspólnym działaniu na rzecz parafii, zwłaszcza jeśli organizatorom i uczestnikom przyświeca wspaniały cel, jakim jest remont świątyni. Dochód z festynu (5.773, 13 zł) przeznaczono na cele remontowe. Licznie zgromadzeni goście oraz parafianie mają nadzieję, że impreza ciesząca się tak dużym zainteresowaniem mieszkańców Jabłonowa i okolic stanie się tradycją.

Anna Bzowa

MODLITEWNA KRUCJATA W INTENCJI OJCZYZNY

10 maja w kościele pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Toruniu została odprawiona Msza św. w intencji Ojczyzny. Po niej w dolnym kościele odbyło się spotkanie prowadzone przez ks. Dawida Szymaniaka. Zgromadzeni podjęli krucjatę modlitwy w intencji Ojczyzny. Duszpasterze zapraszają do przyłączenia się do tego dzieła oraz do uczestnictwa każdego 10. dnia miesiąca w Mszach św. i towarzyszących im spotkaniach.

Dodajmy, że 25 września 2011 r. na Jasnej Górze powstała grupa inicjatywna, która podjęła Krucjatę Różańcową – wzmoczoną modlitwę różańcową – w intencji Ojczyzny. „Wielkim pragnieniem jest, żeby przynajmniej 10%. Polaków podjęło postanowienie codziennego rozważania i odmawiania w tej intencji jednej z tajemnic Różańca. Modlitwa różańcowa ma spowodować uzdrowienie Polski i Polaków, byśmy znaleźli siły do odbudowy chrześcijańskiej Europy” – czytamy w komentarzu ks. inf. Ireneusza Skubisia, redaktora naczelnego „Niedzieli” do tej ważnej inicjatywy (por. „Krucjata Różańcowa w intencji Ojczyzny”, nr 41/2011).

Juliusz Kola

Trzy rocznice

Torun

20 maja miało miejsce świętowanie we wspólnocie potrójnego jubileuszu: 40-lecia kapłaństwa, 65-lecia urodzin i 8 lat życia w trzeźwości ks. kan. Zdzisława Baranowskiego, duszpasterza trzeźwiejących w ośrodku przy ul. Włocławskiej w Toruniu-Czerniewicach. Atmosfera braterstwa i niekiedy wieloletniej przyjaźni była widoczna w serdecznym geście powitania, uścisku ręki, uśmiechu. W sali ponad 100 osób – pacjenci, wieloletni abstynenci, terapeuci i goście oczekują, jak w każdą niedzielę, na odprawienie Mszy św. przez swojego duszpasterza.

Wraz z ks. kan. Zdzisławem Baranowskim jubileuszową Eucharystię koncelebrował ks. kan. Leon Ulatowski, proboszcz parafii w Toruniu-Czerniewicach. Mówiąc o drodze życiowej i kapłańskiej Jubilata, wspominał o trudzie wychodzenia z nałogu alkoholowego, który w przeszłości

ks. Zdzisław podjął z dobrym skutkiem, jako o osobistym świadectwie życia niezmiernie ważnym w posłudze osobom trzeźwiejącym z nałogu. Podkreślił też rolę modlitwy osobistej, umacniającej każde powołanie, szczególnie kapłańskie i wielkie znaczenie modlitwy Kościoła za kapłanów. „Siły i chęci do działania czerpię z modlitwy moich parafian, a parafią ks. Zdzisława wy jesteście, on jest bogaty waszą modlitwą, was w jego imieniu o tę modlitwę proszę, aby miał siłę rozdawać Boże Serce, nie żałując swego” – powiedział ks. kan. Ulatowski.

Polecając Bogu sprawy Kościoła i świata oraz intencje osobiste, zgromadzeni modlili się za ks. Zdzisława, dziękując za jego kapłaństwo, a także za osoby wkrótce opuszczające oddział, aby znalazły w Słowie Bożym odpowiedź na problemy życia codziennego, a fundamentem ich zdrowienia zawsze był Chrystus Pan.

Ks. kan. Zdzisław Baranowski przyjmuje życzenia

Na koniec wszyscy składali Jubilatowi życzenia i gratulacje, a bliskość i bezpośredniość im towarzysząca potwierdzała słowa Księdza Proboszcza, że ks. Zdzisław jest w tej otczarni pasterzem z powołania.

Barbara Czerny

Niezwykła uroczystość

Brodnica

W historii parafii pw. Matki Bożej Fatimskiej w Brodnicy tegoroczny odpust był wyjątkowym wydarzeniem. Po raz pierwszy obchodziliśmy go w nowej, pięknej, chociaż niewykończonej świątyni.

W przeddzień odpustu 64 dzieci z klas drugich Szkoły Podstawowej nr 4, znajdującej się na terenie parafii, przyjęło po raz pierwszy Pana Jezusa do swoich serc. Wiele z tych dzieci uczestniczyło w uroczystej Sumie. Obok liczego grona parafian przybyli pieszo pielgrzymi z parafii Pokrzydowo – 110 osób, Górzna – 62 osoby i Jastrzębia – 138 osób.

Koncelebrze przewodniczył bp Andrzej Suski, który też wygłosił słowo Boże. Koncelebransami byli: ks. Gabriel Aronowski – proboszcz parafii Matki Bożej Fatimskiej, ks. kan. Kazimierz Wierzbicki – proboszcz ze Żmijewa oraz przybyli z pielgrzymami ks. Krzysztof Wojnowski – proboszcz z Jastrzębia oraz ks. Artur Stachowski – wikariusz z Górzna.

Witając zebranych, Ksiądz Proboszcz wskazał na doniosłość przeżywanego odpustu. Ma on miejsce w niedzielę 13 maja, w nowej świą-

tyni, w której pierwszą Eucharystią była ubiegłoroczna Pasterka. Codzienne Msze św. sprawowane są w nowej świątyni od Niedzieli Palmowej. Piękno Eucharystii podkreślają nowe organy piszczałkowe, które nazwał duszą Kościoła. W krótkich słowach nakreślił dzieje pozyskania organów i pomoc materialną przy ich zakupie w Niemczech, jaką uzyskał od ówczesnego burmistrza Brodnicy. Drugim powodem radości są relikwie bł. Jana Pawła II, które Ksiądz Biskup przywiózł do parafii. Obecność relikwii to dar Bożej Opatrzności dla całej wspólnoty. Tym cenniejszy, że figura Matki Bożej Fatimskiej, kamień węgielny świątyni i dzwon św. Andrzeja Boboli poświęcił bł. Jan Paweł II.

Głównym wątkiem homilii stały się wydarzenia związane z datą 13 maja. W 1917 r. Matka Boża objawiła się trojgu portugalskim pastuszkom. Przekazała im orędzie wzywające świat do nawrócenia i zachęciła do odmawiania modlitwy różańcowej. Potem wspomniany został 13 maja 1981 r., 65. rocznica objawień fatimskich, dzień, w którym dokonano zamachu na życie Papieża Polaka. Jako dziękczynienie

za opiekę Matki Bożej Fatimskiej Ojciec Święty odbył pielgrzymkę do Fatimy. Szczególne umiłowanie modlitwy różańcowej wyniósł z domu rodzinnego. Powtarzanie słów pozdrowienia Anielskiego i słów św. Elżbiety, splecionych w modlitwę znaną każdemu od dziecka – „Zdrowaś Maryjo”, stanowi istotę Różańca, tej prostej, a zarazem tak głębokiej modlitwy o wielkiej mocy. Czego nieraz w swoich dziejach doświadczył Kościół i liczne narody. Zakończeniem homilii była zachęta do modlitwy różańcowej, którą tak bardzo umiłował bł. Jan Paweł II, a także ubogacił, wprowadzając tajemnice światła.

Po homilii Biskup Andrzej odmówił modlitwę i wraz z koncelebransami udał się na chór, aby poświęcić organy. Na zakończenie Eucharystii wierni ucałowali relikwie bł. Jana Pawła II. Potem miała miejsce pierwsza w tym roku procesja ulicami parafii z figurą Matki Bożej Fatimskiej.

Przed wspólnotą parafialną kolejne wydarzenia – festyn i poświęcenie drogi krzyżowej w kościele, połączone z udzieleniem sakramentu bierzmowania. **Tomasz Kowalski**

ODPUST KU CZCI ŚW. STANISŁAWA BM

Parafia na osiedlu Rządź w Grudziądzu przeżywa jubileusz 25-lecia. Odpust ku czci patrona miał szczególny charakter, gdyż proboszcz ks. kan. Janusz Majewski zaprosił na uroczystość kapłanów seniorów związanych z grudziądzkimi parafiami.

W uroczystej Sumie, której przewodniczył ks. kan. Jerzy Sobota, uczestniczyli: ks. inf. Tadeusz Nowicki, ks. prał. Józef Sołobowski, ks. kan. Alfons Strala oraz ks. kan. Jan Bednarek, który wygłosił słowo Boże.

Kaznodzieja ukazał patrona parafii jako dobrego pasterza, jedną z najważniejszych postaci w dziejach naszej Ojczyzny, rzecznika krzywdzonych, patrona ładu moralnego, w obronie którego oddał życie. Św. Stanisław uczy nas, że życie społeczne i państwowe musi się opierać na poszanowaniu zasad wynikających z Ewangelii. O tym przypomina do dziś. Jest zatem patronem także na nasze czasy.

Nawiązując do jubileuszu parafii, przypominał, że jako długoletni proboszcz parafii grudziądzkiej pamięta początki jej powstania. Wokół pola pegeerowskie, pierwsze bloki mieszkalne, a na horyzoncie śmietnisko. 1 lipca 1987 r. wśród tych pól stanął krzyż i odprawiono pierwszą Mszę św. Pod przewodnictwem ks. kan. Majewskiego, dzisiejszego gospodarza, zaczęła tworzyć się wspólnota parafialna, która wzrastała i umacniała się wokół budowanego kościoła, przyczyniając się do ożywienia religijnego w tej części miasta. Po śmietnisku nie ma śladu, a wokół kościoła rozciąga się piękny ogród. Eucharystia, w której uczestniczyło 25 kapłanów, miała uroczystą oprawę. Dzieci, które 1 maja przyjęły po raz pierwszy Komunię św., niosły dary do ołtarza. Odbyła się również procesja z Najświętszym Sakramentem wokół kościoła. Na zakończenie ks. kan. Janusz Majewski zaprosił wszystkich na festyn, który organizowany jest z okazji odpustu po raz 15. **Aleksandra Mrozkowiak**

„Śpiewam Tobie, Panie”

Toruń

18 maja odbył się 10. Festiwal Pieśni Religijnej „Śpiewam Tobie, Panie”, zorganizowany przez Zespół Szkół nr 6. Dzięki gościnności ks. kan. Jana Ropla uroczystość odbyła się w kościele pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa w Toruniu. Patronat honorowy nad festiwalem objął prezydent Torunia, a prasowy toruński „Nowości”. Swoją obecnością zaszczytili nas bp Józef Szamocki oraz p.o. dyrektora Wydziału Edukacji Janusz Pleskot.

Jak co roku zaproszeni zostali uczniowie i wychowankowie szkół specjalnych, ośrodków szkolno-wychowawczych, warsztatów terapii zajęciowej oraz klas integracyjnych. Wystąpili uczniowie ze Specjalnych Ośrodków Szkolno-Wychowawczych z Chełmna, Torunia, Dębowej Łąki, Radziejowa i Grudziądza, z Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej Zgromadzenia Sióstr św. Elżbiety pw. św. Jana Bosco z Grudziądza, Zespołu Szkół nr 26 z Torunia, Zespołu Szkół nr 6 z Torunia oraz zaprzyjaźnieni uczniowie Zespołu Szkół nr 31 z Torunia i Szkoły Podstawowej z Łążyna, a także dzieci z Ruchu Eucharystycznego z miejscowej parafii. Gościnnie wystą-

Występ uczniów z Zespołu Szkół nr 6 z Torunia

pił zespół „The Dream” z Gimnazjum w Łysomicach oraz chór dziecięcy z przedszkola „Alfik” z Torunia. Dzięki uprzejmości i wsparciu toruńskich firm: Wektor, Dukat, Awix-Oil, Przemysłówka, AGAD, wszyscy uczestnicy otrzymali słodki poczęstunek i upominki. Kolejny festiwal za rok. **Alina Machala**

WIERNI NAKAZOWI STWÓRCY

14 maja, w przededniu patronalnego święta rolników św. Izydora, w kościele pw. św. Mikołaja w Chełmży odbyło się spotkanie Rodziny Radia Maryja w 30. rocznicę założenia duszpasterstwa rolników w Polsce, które stanowiło międzydiecezjalną inaugurację obchodów 30-lecia tego duszpasterstwa

Spotkanie miało miejsce w czasie nowenny o duchowe i moralne odnowienie polskiej wsi. Było dziękczynieniem Bogu za te lata działalności oraz prośbą o Boże błogosławieństwo dla tych, którzy troszczą się o chleb powszechny i od pokoleń są wierni wartościom, takim jak: „Bóg – Honor – Ojczyzna”. Zjednoczyło słuchaczy i widzów, także tych zgromadzonych przy odbiornikach, i rolników oraz mieszkańców wsi. Dlatego poruszano sprawy kół Radia Maryja, troski o majątek narodowy, obrony Telewizji Trwam, a sylwetkę św. Izydora i znaczenie rolniczego trudu przybliżył program słowno-muzyczny pt. „Wędrując drogami św. Izydora wśród polskich pól...” w wykonaniu chóru „Apasjonata” z Lubawy pod batutą Marka Józefowicza i grupy teatralnej „Ewenement” pod kierunkiem Andrzeja Lewickiego. Wszystkich pozdrowił telefonicznie o. dr Tadeusz Rydzik, a ks. kan. Krzysztof Badowski, proboszcz parafii pw. św. Mikołaja w Chełmży, przypomniał historię i współczesność świątyni.

Następnie miał miejsce centralny punkt uroczystości – Msza św. pod przewodnictwem bp. Józefa Szamockiego w koncelebrze duszpasterzy rolników w intencji duszpasterstwa rolników w Polsce, Bractwa św. Izydora Diecezji Toruńskiej, kapłanów działających w duszpasterstwie rolników, Radia Maryja i wszystkich dzieł przy nim powstałych.

We wprowadzeniu do liturgii Biskup Józef, przywołując św. Izydora, dziękował za 30 lat duszpasterstwa rolników w Polsce. Wyraził pragnienie, by rolnicy wraz ze swoimi duszpasterzami nigdy nie odłączyli się od Chrystusa. O jedności ze zgromadzonymi zapewnili bp Andrzej Suski i bp Edward Białogłowski, krajowy duszpasterz rolników, który skierował okolicznościowy list.

W homilii ks. prof. Jan Perszon, dziekan Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, stwierdził, że 30-lecie duszpasterstwa rolników zaprasza nie tylko do refleksji historycznej oraz wspomnienia tych, którzy podejmowali działania w obronie ludzkiej godności, bowiem trwanie i przetrwanie narodu trzeba wiązać z trwaniem chłopów na ziemi polskiej. W tym duchu przypomniał wystąpienie bł. Jana Pawła II i zwrócił uwagę, że siłą, którą Polacy przeciwstawili potęgę wrogich mocarstw, była narodowa kultura, a jej rdzeniem rodzina i pielęgnowane w niej skarby wiary, miłość Ojczyzny, pieśń, modlitwa, ciągłość pokoleń i świadomość historyczna.

Św. Izydor

Żył w Hiszpanii na przełomie XI i XII wieku. Urodził się w Madrycie, a potem zamieszkał na wsi. Uprawiał rolę, by zarobić na utrzymanie. Pochodził z ubogiej, religijnej rodziny. Był pobożny, jego życie wypełniały pokuta, miłosierdzie względem ubogich oraz ciężka praca. Łączył modlitwę z pracą. Modlitwą uświęcał codzienne zajęcia. W niej odnajdywał umocnienie, miłość i spokój. Dlatego każdy dzień i każdą pracę zaczynał modlitwą, wielbił swego Stwórcę. Zachęcał innych do modlitwy. Jest patronem m.in. Madrytu oraz rolników

Nawiązując do liturgii Słowa, przypomniał, że Bóg dał człowiekowi świat, by mądrze go uprawiał i przemieniał oraz ku Bogu kierował, napełniał dobrem, uświęcał, uszlachetniał. I w ten sposób rozwijał się, a bycie rolnikiem oznacza ciężką, fizyczną pracę. Dlatego dziękujemy im za trud i trwanie, a także prosimy o Ducha Świętego dla tych, którzy planują politykę krajową i międzynarodową – podkreślał. Jubileusz jest okazją, by odkryć, że rolnik jest powołany przez Boga. Wielka godność gospodarza i jego rodziny wynika z tego, że

jest on współpracownikiem samego Stwórcy. – Nikt jak rolnik nie odczuwa bezpośrednio zależności człowieka od Boga. Powódź, mróz, susza, grad uczą go pokory, otwarcia na Bożą łaskę oraz sztuki błagalnej modlitwy. Dlatego, prosząc Pana o błogosławieństwo, poświęcono ziemię, którą potem rozsypano po polach.

W uroczystości uczestniczyli m.in.: rolnicy, mieszkańcy wsi, Rodzina Radia Maryja, parlamentarzyści, przedstawiciele władz samorządowych, „Solidarności” rolników indywidualnych, grup i stowarzyszeń związanych z rolnictwem, reprezentanci z różnych stron nie tylko diecezji toruńskiej, lecz także Polski, np. z Gniezna, Kalisza, Kielc, Krakowa, Strzelna, Włocławka. Oprawę muzyczną Mszy św. zapewnili chór św. Cecylii i orkiestra dęta. Uroczystość transmitowały Telewizja Trwam i Radio Maryja.

Jubileusz skłania do dziękczynienia Opatrzności Bożej za błogosławieństwo dla rolnego trudu, działalność duszpasterstwa rolników, trwanie w wierze ojców, łączenie tradycji z nowoczesnością, a także za wszystkich, którzy w trudnych czasach tworzyli duszpasterstwo. Ogólnopolskie Duszpasterstwo Rolników powołała 2 grudnia 1982 r. Konferencja Episkopatu Polski i w diecezjach ustanowiła referentów diecezjalnych. Pierwszym krajowym duszpasterzem rolników został bp Jan Gurda. Celem tego duszpasterstwa jest odrodzenie moralne wsi, zaznaczenie godności i wartości pracy rolników, zaangażowanie ich w życie Kościoła i państwa, troska o pogłębienie życia religijnego oraz samokształcenie. Organizowanie duszpasterstwa rolników w granicach obecnej diecezji toruńskiej miało miejsce jeszcze w diecezji chełmińskiej. Pierwszym duszpasterzem był ks. Kazimierz Woelke. W 1992 r. powstała diecezja toruńska i diecezjalnym duszpasterzem rolników został ks. kan. Jan Sychta, a obecnie jest nim ks. kan. Zbigniew Gański (od 2002 r.).

Inauguracja obchodów 30-lecia duszpasterstwa rolników polskich była radosnym dziękczynieniem i wielbieniem Boga łączącym się z prośbą o pomoc Stwórcy dla pracujących na roli. Dlatego ks. kan. Zbigniew Gański życzył im mądrości Ducha Świętego, pobożności i pracowitości. – Niech św. Izydor wyprasza obfitość Bożej łaski i jedność ludu mieszkającego na polskiej wsi i pracującego na roli, a wstawiennictwo świętego patrona niech wyprasza błogosławieństwo Najwyższego dla duszpasterstwa rolników w Polsce.

Beata Pieczykura

„OTO OTWARTE TO CUDOWNE OGNISKO”

dokończenie ze str. 1

ich święta obchodzono w miejscach i w sposób określony przez prawo. Dla (...) Marii Karłowskiej będzie to corocznie 6 czerwca”. W Ognisku Miłości Najświętszego Serca zajaśniał nowym blaskiem ten oto płomień – jako dar dla nas. Od Giewontu odbiły się echem wymowne słowa inwokacji beatyfikacyjnej: „Bł. Mario – pasterko – szukająca zabłąkanych owiec Chrystusa, módl się za tymi, co odeszli, módl się za tymi, co wracają, módl się za nami wszystkimi – do Boskiego Dobrego Pasterza!”.

W homilii beatyfikacyjnej Ojciec Święty powiedział: „Maria Karłowska w zaborze pruskim prowadziła prawdziwie samarytańską działalność pośród kobiet, które doznały wszelkiej niedzy materialnej i moralnej. Jej święta gorliwość szybko pociągnęła za sobą grono uczennic Chrystusa, z którymi założyła Zgromadzenie Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej. Sobie i swym siostronom taki wyznaczała cel: «Mamy poznawać Serce Jezusa,

niezrozumienia i ciągle stawianych jej przeszkód, nie zniechęcić się i nie powiedzieć: „Dosyć!”. Znamienne są słowa będące modlitwą Marii Karłowskiej: „Serce Jezusa mojego, źródło miłości i żarliwości, rozpal mnie, spal mnie! Niech mnie trawi i strawi gorliwością o Twoją chwałę i o zbawienie dusz nieśmiertelnych. Bo świat nie widział nic większego nad zbawienie duszy człowieka”.

Matka Maria wytrwała do końca – dokonała dzieła, które zlecił jej Dobry Pasterz z Sercem otwartym na krzyżu. Dlatego możemy świętować 15. już rocznicę jej beatyfikacji. Dlatego możemy wrócić duchem do Zakopanego i wsłuchać się w słowa umiłowanego Papieża Polaka, dziś już również błogosławionego: „Dobrze, że ona beatyfikowana jest w Zakopanem, bo ten krzyż z Giewontu patrzy na całą Polskę!”.

Bł. Maria Karłowska nosiła imię zakonne: Matka Maria od Pana Jezusa Ukrzyżowanego. Jakże pięknie współbrzmie ono z krzyżem na Giewoncie! Mówiła o sobie: „Jestem

Tylko człowiek, dla którego jedynym drogowskazem

i przewodnikiem jest Chrystus, może dokonać prawdziwej przemiany serc innych ludzi, środowisk, narodu i świata

Bł. Jan Paweł II

to jest tak z Niego żyć i w Nim, i dla Niego, abyśmy się stali do Niego podobnymi i aby w życiu naszym On był widoczniejszy, aniżeli my sami!”.

Jak wymowne są tutaj słowa Błogosławionej: „Jeżeli prawdziwie kochamy to Serce Najdroższe, to miłość czyni miłujących podobnymi do siebie, bo kochać to znaczy naśladować. Dlatego powinniśmy być podobni do Serca Jezusa. Trzeba ponadto, aby Je kochano w nas. Aby w naszym obejściu, w mowie, w całym zachowaniu się czuć było serce, to jest miłość, ale miłość Jezusa! To będzie sposób i środek najodpowiedniejszy, aby dać Go poznać innym i rozszerzać nabożeństwo do Serca Jezusowego”.

Całe trudne apostołstwo Matki Marii było walką o to, by pomimo

służebnicą Jezusa Ukrzyżowanego”. Swoim siostronom przypominała, że „dzieło zbawienia dusz zostało założone na krzyżu” i dlatego cała moc pasterki tkwi w krzyżu.

Ojciec Święty wołał z serca: „Chcę, żeby cała Polska, od Bałtyku po Tatry, patrząc w stronę krzyża na Giewoncie, słyszała i powtarzała: Sursum corda! W górę serca!”. Powtarzajmy i my: „Sursum corda!”. I mówmy to tym, którzy zwątpili. Matka Maria tyłokrotnie kierowała te słowa do ludzi zagubionych, odrąconych przez innych, uwikłanych w zagrożenia. „W górę serca!” – bo jeszcze nie wszystko stracone! Bo jest jeszcze w tobie dobro, które możesz odkryć i uaktywnić! Wierzyła bowiem, że – jak powiedział sługa Boży kard. Stefan Wyszyński w 100-lecie jej urodzin:

KS. ZBIGNIEW ZYNDRA

6 czerwca 1997 r. w Zakopanem bł. Jan Paweł II dokonał beatyfikacji Matki Marii Karłowskiej, pasterki

„Choćby człowiek w swej niedoli chodził poprzez mgły i błoto, nie przestaje być umiłowanym dzieckiem Bożym, choć tak niepodobnym do Ojca, i nosi w sobie stygmat wieczności”. Na takiej wierze wyrosła świętość Matki Marii.

Staje dziś ona przed nami jako patronka i strażniczka godności kobiety i dziewczyny polskiej. Kościół pozwala nam prosić: „Módl się za nami!”. Niech więc bł. Maria, pasterka, wymodli nam czystość młodości, świętość i męstwo matek oraz życie, radość i bezpieczeństwo dzieci. Niech weźmie w opiekę szukających drogi życia i niech im uprosi odwagę decyzji, gdy odczuwają Boże wezwanie. Bo – jak twierdzi Błogosławiona: „Warto być pasterką, aby chociaż jednej duszy pomóc do zbawienia!”. Niech też pomoże nam wszystkim zrozumieć to swoje wymowne: „Warto!”. Niech odbije się nam ono echem od krzyża na Giewoncie i od naszych codziennych małych krzyżyków życiowych oraz wypełni nas zdecydowanym przekonaniem, że beatyfikacja Marii Pasterki to zadanie postawione przed nami. Zadanie, które nas przynagla i zobowiązuje.

Wyraził to bł. Jan Paweł II w czasie uroczystego dziękczynienia w Rzymie: „Wraz z wami wszyscy

kimi składam dzięki Panu Bogu za tę beatyfikację i za wzór, jaki zostawiła ta Błogosławiona naszej Ojczyźnie i Kościołowi w Polsce. Tylko człowiek, dla którego jedynym drogowskazem i przewodnikiem jest Chrystus, może dokonać prawdziwej przemiany serc innych ludzi, środowisk, narodu i świata. Niech przykład bł. Marii Karłowskiej przynosi owoce, zachęca i umacnia zwłaszcza tych, którzy poświęcili się w szczególny sposób służbie bliźniemu. Niech stają się natchnieniem dla duchownych i świeckich w realizacji duszpasterskich przedsięwzięć i działalności apostołskiej”.

Matka Maria mówiła: „Chrystus Pan dał nam świętych, aby nas strzegli i za nami się wstawiali”. Nie myślała wówczas, że określa niejako rolę, jaką kiedyś będzie spełniać wobec nas. Do jabłonowskiego sanktuarium bł. Marii Karłowskiej przybywają pielgrzymi z całej Polski i z zagranicy, szukając u niej wyciszenia i nadziei w niepewności i zagmatwaniu naszych czasów, w sprawach osobistych i rodzinnych, Ojczyzny i świata. Matka Pasterka wskazuje ręką w niebo i mówi nam: „W górę serca!”.

Oprac.

s. Gaudiosa Czesława Dobrska CSDP

WOJUJĄCY KOŚCIÓŁ KS. SKARGI

W kolejnej, czwartej już, odsłonie Roku Skargowskiego w Toruniu ks. prof. Jan Perszon, dziekan Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, podjął temat niełatwy: „Kościół wojujący? Wizja Kościoła w kazaniach ks. Piotra Skargi”. Problem ten także dziś wywołuje polemiki stawiające pod znakiem zapytania aktualność nauczania jezuickiego kaznodziei, zwłaszcza w kontekście współczesnego dialogu ekumenicznego.

Prelegent nakreślił historyczno-teologiczne tło poglądów ks. Skargi, który myślał w kategoriach monarchicznego modelu Kościoła. Sławny kaznodzieja nie miał przy tym wątpliwości, że prawda znajduje się w Kościele rzymskim. To przekonanie, którego gorliwie bronił, było wcześniej potwierdzone przez Sobór Trydencki (1545-63), którego to uchwały wcielali w życie pierwsi jezuita, w tym właśnie ks. Piotr Skarga (1536-1612). Ta sama wiara, sakramenty i podległość Biskupowi Rzymu były kryteriami prawdziwości Kościoła. Jednocześnie rozwijał wódczas – co chętnie stosował ks. Skarga w swoim nauczaniu – obraz Kościoła jako dobrze zorganizowanego wojska z dowódcami i żołnierzami, sprawnej armii w szyku bojowym. Jako kapelan wojskowy ks. Skarga miał takie obrazy często przed oczyma, nic więc dziwnego, że chętnie je aplikował dla potrzeb kaznodziejskich i pisarskich.

Zdaniem ks. prof. Perszona obraz Kościoła jako „armii Pana” miał – prócz ograniczeń – wiele zalet: dawał wiernym jasną wizję eklezjologiczną,

Ks. prof. Jan Perszon, dziekan Wydziału Teologicznego UMK

stwarzał poczucie trwałości, stabilności, siły organizacyjnej, nieprzerwanej tradycji. Ten militarny model został zmieniony przez Sobór Watykański II (1962-65).

Prelegent podjął ważny dla ks. Skargi temat symbiozy Kościoła i państwa. Jezuita nie miał wątpliwości, że państwo reprezentowane przez króla powinno popierać tę prawdziwą religię, służącą ponadto integracji społeczeństwa pod rządami polskiego monarchy. Stąd poparcie dla rodzącej się za jego życia idei unii brzeskiej (1596 r.). Według królewskiego kaznodziei państwo winno otoczyć szczególną opieką Kościół rzymski, ponieważ ten jest właściwym depozytariuszem prawdy objawionej. Ks. Skarga,

jak zauważył ks. prof. Perszon, nie mógł wtedy myśleć w kategoriach rozdziału Kościoła od państwa, jak to rozumiemy obecnie, bo w jego czasach takie rozróżnienie nie istniało. Nie zapominajmy, że był wiernym dzieckiem swojej epoki, także w kwestii traktowania innych wyznań chrześcijańskich, zarówno prawosławia, jak i protestantyzmu. Przekonanie, że nikt poza Kościołem rzymskim nie może się zbawić, było też źródłem jego apostołowskiej gorliwości: „innych” chrześcijan należy nawracać po to, aby umożliwić im zbawienie. Dlatego mobilizował ówczesny Kościół do walki o dusze, a o mało gorliwych współwyznawcach mawiał: „Najszkodliwszą są katolicy bojaźliwi i małego serca”.

Choć współczesna wizja Kościoła jest już zupełnie inna, „potrzeba nam dzisiaj takich osobowości, jak ks. Piotr Skarga” – stwierdził toruński teolog. Jezuita odznaczył się w służbie Kościołowi niebywałym zapałem i odwagą. Propagował pogląd, że bycie katolikiem to przywilej, godność i szczęście. Dzisiaj zatraciliśmy taką postawę – zauważył prelegent – mamy poczucie, że wierzyć można, jak kto chce, byle być dobrym człowiekiem. Ks. Skarga nie podważał znaczenia moralnego poziomu chrześcijan, ale wskazywał też rolę Kościoła jako widzialnego organizmu mocno opierającego się na Skale Piotrowej pod wodzą Biskupa Rzymu, mającego wyrazistą tożsamość, legitymizującego się sukcesją apostołską, zakorzenionego w tradycji. „I wydaje się – konkludował ks. prof. Perszon – że tego poczucia dzisiejszym katolikom często brakuje”.

Krzysztof Dorosz SJ

TO JEST CZAS JEJ ŁASKI

Polska duchowość maryjna to nie tylko wielki dar, jaki otrzymaliśmy od Opatrzności Bożej, lecz także wielkie zobowiązanie i zadanie stające przed nami dzisiaj, gdy podejmujemy troskę o przyszłość Kościoła jako naszego domu. W tę świadomość wpisuje się Kościół katolicki w Grudziądzu, który był zawsze świadom wierności Maryi w życiu religijnym. Wyrazem tego jest m.in. sanktuarium Matki Bożej Łaskawej w Grudziądzu. W tym duchu od 8 grudnia 2011 r. parafianie bazyliki kolegiackiej pw. św. Mikołaja Biskupa podjęli peregrynację obrazu Matki Bożej Łaskawej po domach, w rodzinach czcicieli

Maryi. Kopię obrazu poświęcił 8 grudnia 2011 r. ks. inf. Tadeusz Nowicki, który jako pierwszy zaprosił Maryję do swego domu. Założono księgę z intencjami parafian, którzy zaprosili Maryję do swych rodzin. Warto przytoczyć fragmenty niektórych z wielu wpisów do tej książki: „Dziękujemy Tobie, Matko Boża Łaskawa, za nawiedzenie naszego domu. Przyszłaś do nas, aby być nam wzorem i nauczyć nas życia Bożego. Dziękujemy, że zechciałaś być z nami, dziękujemy, że umacniasz naszą wiarę, nadzieję i miłość, że prowadzisz nas do Jezusa” (Bożena i Justyna). „Nie mogę

Cię, Matko Boża Łaskawa, odwiedzić w kościele, ale dzięki dobrym ludziom Ty jesteś w moim domu. Proszę Cię bardzo o uzdrowienie moich nóg, o ile to możliwe, a jeżeli nie, to poświęć moje cierpienia jako ofiarę przebłagalną za moje winy, żeby w przyszłości być razem z Tobą, Mateńko, w radości życia wiecznego. Proszę też o nawrócenie moich siostr i braci w wierze oraz moich kuzynów” (Stefania). „Przyjmij mnie z moimi codziennymi problemami, słabościami i ułomnościami. Nie pozwól, abym utraciła dobrą wolę, szczerość sumienia i uczciwość w postępowaniu” (Hanna). „Spraw, aby w naszej rodzinie było

jedno serce i jeden duch” (Bogumiła i Stefan). „Proszę Cię, Matko Łaskawa, o zdrowie dla mnie i mojej rodziny. Miej w opiece moich wnuków – niepełnosprawnego Pawła i diakona Michała, który 16 czerwca w Toruniu otrzyma święcenia kapłańskie” (Zenon). Koronacja Obrazu Matki Bożej Łaskawej miała miejsce w Grudziądzu 7 września 2002 r., korony pobłogosławił Jan Paweł II. We wrześniu będziemy obchodzić 10. rocznicę koronacji obrazu Matki Bożej Łaskawej Opiekunki Grudziądza.

Zenon Zaremba

ARCHIWUM PARAFII

Pielgrzymi przy pomniku bł. Jana Pawła II w Kalwarii Zebrzydowskiej

SZLAKIEM BŁ. JANA PAWŁA II I ŚW. S. FAUSTYNY

Wczesnym rankiem 9 maja autokarem sprzed Sanktuarium Miłosierdzia Bożego i św. s. Faustyny w Toruniu wyruszyła pielgrzymka (51 osób) szlakiem bł. Jana Pawła II i św. s. Faustyny

Organizatorem i przewodnikiem był kustosz sanktuarium ks. prał. Stanisław Majewski, który poprzez dar dobrej organizacji czasu i wycucie potrzeb uczestników pielgrzymki starał się jak dobry ojciec dać to, co najlepsze. Program pielgrzymki był bogaty. To swoiste rekolekcje, sprzyjające nie tylko oderwaniu się od codziennych spraw i zabiegania, lecz także prowadzące do odnowienia sił duchowych i pogłębienia relacji z Panem Bogiem.

Pierwszym punktem programu były Świnice Warckie – Sanktuarium Urodzin i Chrztu św. s. Faustyny. Mogliśmy zobaczyć chrzcielnicę, przy której udzielono sakramentu chrztu Apostołce Bożego Miłosierdzia, dotknąć konfesjonału, przy którym pierwszy raz w życiu spowiadała się wówczas jeszcze jako Helena Kowalska. W pobliskim Głogowcu dzięki serdeczności Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia przekroczyliśmy próg domu, w którym wychowywała się późniejsza s. Faustyna.

Kiedy dotarliśmy do Krakowa, skierowaliśmy nasze kroki na Wzgórze Wawelskie, gdzie pełna troski o losy naszej Ojczyzny nauka bł. Jana Pawła II nabierała symbolicznego wymiaru. Pełni zadumy oddaliśmy cześć Parze Prezydenckiej, powierzając dalsze losy Polski Miłosierdziu Bożemu. Stamtąd dotarliśmy do światowej stolicy kultu Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiew-

nikach. Posileni na duchu i ciele wyruszyliśmy w dalszą drogę do Zakopanego, gdzie nocowaliśmy w domu Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. Nazajutrz wysłuchaliśmy prelekcji o historii tego sanktuarium. Dzięki przepięknej, słonecznej pogodzie mogliśmy rozkoszować się potęgą Boga, patrząc na góry z Doliny Chochołowskiej, aby – jak bł. Jan Paweł II – rzec: „Żeby źródło odnaleźć, trzeba iść ciągle w górę”.

W Ludźmierzu rozważaliśmy stacje Drogi Krzyżowej, a w Wadowicach mogliśmy poznać głębiej życie, pasję i twórczość Papieża Polaka, zwiedzając muzeum; spróbowaliśmy też wadowickich kremówek. Na drózkach w Kalwarii Zebrzydowskiej karmiliśmy swoje dusze Różańcem.

W ostatni dzień udaliśmy się do sanktuarium Pani Częstochowskiej, a potem do sanktuarium Matki Bożej Gidelskiej, gdzie wysłuchaliśmy prelekcji ojca dominikanina na temat Małutkiej Pani, Uzdrowicielki Chorych.

Pełni wrażeń, umocnieni duchowo, wróciliśmy do naszych domów, czekamy już na kolejną pielgrzymkę. „Czyny Boga przez ludzi” – ta myśl w pełni została zrealizowana na naszej pielgrzymce dzięki Bożej dobroci, okazanej przez Księdza Prałata, który zadbał o jak najobfitsze owoce pielgrzymki, za co z całego serca dziękujemy.

S. Benedetta

CHWALIĆ BOGA W PRZYRODZIE

Członkowie Klubu Inteligencji Katolickiej w Toruniu 19 maja przeżyli pielgrzymkę auto-karową w okolicy Borów Tucholskich i Świecia. W Bysławku w kościele przyklasztornym pw. św. Wawrzyńca po modlitwie przed XVII-wieczną figurą Matki Bożej Pocieszenia Eucharystię celebrował ks. dr Jerzy Woźniak z UAM. Po Mszy św. wszyscy udali się na agapę. Następnie zwiedzano kościół i klasztor. To zabytkowe miejsce istnieje od 1604 r. Po 1852 r. klasztor przekazany został Siostrom Miłosierdzia w Chelmnie, które posługują w nim do chwili obecnej. Jak zaznaczył ks. dr Woźniak, kościół ten to nie tylko zabytek, lecz także miejsce wielu łask i cudów. Pielgrzymi przejechali kilkukilometrową drogę ze stacjami drogi krzyżowej zbudowanymi z polnych kamieni. Mieszkańcy Bysławka szczerzą się tymi stacjami w otoczeniu pól, zadbanymi i z ławeczkami. Według relacji ks. dr. Woźniaka medytacja męki Chrystusa przy tych stacjach trwa ok. 2 godz. Największa stacja to Golgota, która została zbudowana po 3 latach modlitwy i ufundowana przez osobę prywatną. Jak określił ks. Woźniak, ten teren wśród jezior jest porywający, to kraina marzeń. Tu odbywają się też przeglądy Straży Pożarnych oraz Międzynarodowe Biennale Rzeźb Drewnianych.

Kolejnym punktem pielgrzymki było zwiedzanie Rezerwatu „Cisów Staropolskich” im. Leona Wyczółkowskiego w Wierzchlasie, najstarszego w Polsce. W tym rezerwacie piękno przyrody zostało utrwalone w ponad stu pracach przez Leona Wyczółkowskiego, stąd ten drugi w Europie pomnik przyrody nosi jego imię. Największy rezerwat cisów w Polsce został objęty ścisłą ochroną prawną w 1956 r. Kolejnym miejscem było Chrystkowo, wieś z osadą mennonitów

HELENA MANIAKOWSKA

Zagroda mennonitów

(osadników holenderskich z XVI wieku). Znajduje się tam zachowana do dziś drewniana chata mennonitów.

Powrót przypadł na godz. 15, więc pielgrzymkę zwieńczono Koronką do Miłosierdzia Bożego. Wszyscy rozstawali się w modlitewnym i pogodnym nastroju, z nadzieją na kolejne spotkania na łonie przyrody.

Helena Maniakowska

Namiętnie kochać świat

W kaplicy Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu 12 maja uroczystą Mszą św. celebrowaną pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego przez 13 kapłanów rozpoczęła się konferencja naukowa pt. „Namiętnie kochać świat. Teologia laikatu wg św. Josemarii Escrivy (1902-75)”, zorganizowana przez Wydział Teologiczny Uniwersytetu Mikołaja Kopernika oraz Wydział Teologii Uniwersytetu Nawarry w Pampelunie.

Świat nie kocha Boga, bo nie zna Boga, nie zna Bożej miłości i miłosierdzia – przypominał w homilii Biskup Andrzej. – Czy to znaczy, że Kościół ma się dostosowywać do świata? Nie! Kościół od zawsze rozwijał się w prześladowaniach, mamy o tym świadectwa już od czasów Apostołów.

W przeddzień konferencji w sali kinowej Centrum Sztuki Współczesnej zaprezentowano film fabularny o św. Josemarii Escrivie pt. „Gdy budzą

ruchów o zbyt duże angażowanie się i niechęć do odłożenia motywów religijnych i wiary. Zauważył, że chrześcijanie nie powinni ulegać jednej czy drugiej stronie, lecz jasno stawiać Chrystusa na pierwszym miejscu i aktywnie działać w środowisku swojego życia.

Następnie ks. dr hab. Janusz Lekan (KUL) w wystąpieniu pt. „Sakramenty a świętość chrześcijan świeckich” zwrócił uwagę na olbrzymią potrzebę nieustannego uświęcania całego życia chrześcijańskiego świeckich przez aktywne życie sakramentalne, a zwłaszcza przez regularny sakrament pokuty i pojednania oraz Eucharystię. Przypomniał nauczanie Kościoła, że sakramenty nie są przeznaczone tylko dla duchownych, przeciwnie – powszechnym powołaniem każdego ochrzczonego jest powołanie do bycia świętym, co realizuje się tu i teraz.

W trzecim wykładzie pt. „Zadania chrześcijan świeckich” ks. prof. dr José Ramón (UN) poruszył temat zadań przeznaczonych dla świeckich w Kościele: nieść świętość w każdy element codziennego życia, wszędzie tam, gdzie człowiek żyje, pracuje, mieszka, uczy się i wypoczywa.

W kolejnym wystąpieniu pt. „Posługi w Kościele. Nowa klerikalizacja świeckich?” ks. prof. dr hab. Jan Perszon (UMK) przyjrzał się współczesnym propozycjom zaangażowania świeckich w życie parafialne na przykładzie Kościołów USA i Kanady. Postawił tezę, że nie można angażować świeckich w życie Kościoła, sprowadzać do roli quasi-księdza, nadzwyczajnego szafarza i moderatora życia liturgicznego zatrudnionego w parafii na pełnym etacie. Powołanie świeckich ma swój bogatszy i głębszy wymiar; sprowadzanie działalności świeckich do imitacji zachowań księży jest spływaniem ich posługi w Kościele, co rodzi określone, negatywne konsekwencje, z zatarciem poczucia sakramentalności kapłaństwa i spadkiem powołań duchownych włącznie.

W przedostatnim wykładzie pt. „Uświęcanie pracy w codziennym dniu” ks. prof. dr Pablo Marti (UN) zaznaczył, że świętości nie można rozpatrywać w oderwaniu od krzyża Chrystusa. Świeccy mogą wspaniale o tym świadczyć – nie tyle słowami, lecz głównie czynem i postawą swojego życia, przez co są bardziej wiarygodni.

W kończącym wykładzie pt. „Jak katolik świecki może ukochać świat z pasją i osiągnąć świętość” ks. prof. dr hab. Ireneusz Werbiński (UMK) ukazał, że św. Josemaria Escrivá wykazywał konieczność dziecięcej ufności wobec Boga na drodze wzrastania w świętości.

Na zakończenie wybuchła żarliwa dyskusja, która wykazała konieczność organizowania dalszych konferencji poświęconych roli i zadaniom laikatu w Kościele.

Kl. Dominik Jan Domin

W symposium wzięli udział przedstawiciele środowisk naukowych, kapłani, diakoni stali, klerycy oraz świeccy

się demony” (oficjalna polska premiera zaplanowana jest 18 czerwca 2012 r.).

W symposium wzięli udział przedstawiciele środowisk naukowych, m.in. z UMK w Toruniu, Uniwersytetu Nawarry, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, kapłani, diakoni stali, klerycy Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu oraz świeccy.

W pierwszym wykładzie ks. prof. dr César Izquierdo (UN) pt. „Misja chrześcijan w świecie z perspektywy historycznej” poruszył temat zaangażowania świeckich w działalność w świecie współczesnym. Zauważył, że aktywność katolików jest atakowana z dwóch stron – ze strony marksistowskiej oskarża się nas o zbyt małe zaangażowanie w rozwiązywanie problemów świata przez myślenie w kategoriach eschatologicznych, ze strony współczesnych

STUDIUM MUZYKI KOŚCIELNEJ DIECEZJI TORUŃSKIEJ

Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej im. G.G. Gorczyckiego ogłasza nabór na rok szkolny 2012/2013

NAUKA ODBYWA SIĘ
NA DWU KIERUNKACH –
ORGANISTA I KANTOR.

Kandydaci w dniu inauguracji winni przedstawić następujące dokumenty:

1. Podanie
2. Opinię księdza proboszcza
3. Świadectwo maturalne, jeżeli nie ma, to ostatnio uzyskane świadectwo szkolne
4. Ewentualny dyplom lub świadectwo szkoły muzycznej
5. 3 zdjęcia oraz wpłacić 100 zł.

Wspomniane dokumenty można też przysyłać pod adresem:
**Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej,
Kuria Diecezjalna Toruńska,
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń.**

Inauguracja roku odbędzie się w sobotę 8 września o godz. 9 w siedzibie Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej w Toruniu przy ul. Jodłowej 13 (Rubinkowo I).

Dodatkowe informacje można uzyskać na stronach:
www.studiumorganistowskie.diecezja.torun.pl,
www.muzyka.diecezja.torun.pl bądź u dyrektora studium: tel. 603-943-694.

Ks. dr Mariusz Klimek
Dyrektor Studium Muzyki Kościelnej

głos z Torunia niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska

ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39. fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38